

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 02.10.1996

KOM(96) 460 slutlig

96/0228 (CNS)

96/0229 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

**om upprättande av ett system för identifikation
och registrering av nötkreatur**

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

om märkning av nötkött och nötköttsprodukter

(framlagda av Kommissionen)

MOTIVERING

Inledning

Konsumenternas minskade förtroende för nötköttsmarknaden på grund av BSE-krisen har belyst bristerna i föreskrifterna för framläggande till försäljning av nötkött och nötköttsprodukter samt för möjligheten att spåra djur. Det står klart att märkningen av nötkött och nötköttsprodukter bör förbättras för att kunderna inte skall behöva tvivla på deras kvalitet.

För att konsumenterna skall kunna lita på uppgifterna på etiketterna bör ett pålitligt system upprättas för identifikation och registrering av nötkreatur.

En förordning för identifikation och registrering av nötkreatur och en för märkning av nötkött och nötköttsprodukter föreslås.

Ingen av förordningarna innebär några ekonomiska konsekvenser för gemenskapen.

1. Identifikation och registrering av nötkreatur

Genom rådets direktiv 92/102/EEG om identifikation och registrering av djur¹ infördes åtgärder för att identifiera och registrera nötkreatur, får, getter och svin. Erfarenheten har visat att detta direktiv inte har genomförts på ett tillfredsställande sätt. BSE-krisen i synnerhet har visat att systemen för identifikation och registrering av nötkreatur behöver förbättras. De huvudsakliga påvisade svagheter gällande brister i följedokumentation samt de dåliga möjligheterna att spåra djur på grund av att det inte finns någon central databas med uppgifter om förflyttningar.

¹ EGT nr L 355, 5.12.1992, s. 32.

Direktiv 92/102/EEG har följande två syften:

- Spårning av djur av veterinära skäl, vilken är av yttersta vikt för kontroll av smittsamma sjukdomar. Det måste vara möjligt att snabbt och enkelt kunna fastställa ett djurs eller en slaktkroppens ursprungsart och dess förflyttning inom gemenskapen. Syftet med detta är att förebygga att sjukdomar sprids vidare.
- Förvaltning och övervakning av boskapsbidrag som en del av reformen av jordbrukspolitiken.

För att erhålla ett välskött system för boskapsbidrag, övervakning av utbetalningen av dessa bidrag, förebyggande av bedrägeri, kontroll av smittsamma sjukdomar och snabb spårning av djur om en smittsam sjukdom bryter ut måste boskapen identifieras på ett tillfredsställande sätt samt registreras enligt samma regler i alla medlemsstater.

Ett förslag till en förordning för identifikation och registrering av nötkreatur har lagts fram vilken förstärker bestämmelserna i detta direktiv, i synnerhet vad gäller upprättandet i varje medlemsstat av en databas och ett pass för varje djur i syfte att spåra djur av hälsoskäl och att kontrollera gemenskapens stödordningar.

I den föreslagna förordningen föreskrivs minimikrav vilket innebär att medlemsstaterna får utvidga reglerna.

I det föreslagna systemet för identifikation och registrering föreskrivs öronmärkning för individuell identifikation av nötkreatur, en central databas, ett pass för varje nötkreatur samt register över djuren på varje anläggning.

Nötkreatur skall identifieras med ett öronmärke som fästs i båda öronen. Åtminstone ett av dem skall vara av plast. Om ett öronmärke har blivit oläsligt eller försvunnit skall det ersättas med ett nytt märke som har samma kod som det ursprungliga märket.

Mot bakgrund av problemen med identifikation håller kommissionen, med tekniskt stöd från Gemensamma forskningscentret, på att starta ett storskaligt fältförsök, IDEA-projektet, i syfte att undersöka möjligheterna att använda elektroniska identifikationssystem för att göra identifikationen av djur mer tillförlitlig. Försöket, som skall pågå i tre år, kommer att omfatta användning av elektroniska transpondrar som antingen sätts fast i djuret direkt eller i ett öronmärke. Avsikten är att detta projekt skall starta i början av 1997 och omfatta en miljon djur i hela gemenskapen. Med stöd av detta försök kan kommissionen lägga fram förslag om ändring av bestämmelserna för öronmärken.

För effektiv och snabb spårning av djur och kontroll av gemenskapens stödordningar föreslås det att databasen skall registrera uppgifter om alla anläggningar i medlemsstaten, nötkreaturens identitet och förflyttningar av dem.

För detta ändamål skall nötkreaturen under alla förflyttningar identifieras med ett öronmärke och åtföljas av ett pass.

I den föreslagna förordningen om upprättande av ett system för identifikation och registrering av nötkreatur föreskrivs att kommissionen i enlighet med förvaltningskommitténs förfaranden skall anta närmare bestämmelser för öronmärkena, passet och registret på anläggningen.

2. Märkning av nötkött och nötköttsprodukter

Bestämmelserna för märkning av kött måste också förstärkas för att förbättra deras effektivitet. I den föreslagna förordningen om märkning av nötkött och nötköttsprodukter föreskrivs att varje aktör eller organisation i nötköttsbranschen skall lämna in en specifikation med de uppgifter som skall finnas med på etiketten och de åtgärder som skall vidtas för att uppgifterna skall bli korrekta. Specifikationen skall också beskriva det kontrollsystem som skall tillämpas liksom de åtgärder som skall vidtas vad beträffar aktörer som inte följer bestämmelserna.

Sambandet mellan identifikationen av slaktkroppen, köttstycken och köttprodukter å ena sidan och identifikationen av det enskilda djur som de/n kommer ifrån å andra sidan skall anges i specifikationen.

I den föreslagna förordningen nämns också den information som får finnas på etiketten. Denna information omfattar uppgifter om djuret, inklusive gödningsmetod samt annan information om utfodringen.

FÖRSLAG

96/0228(CNS)

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

om upprättande av ett system för identifikation
och registrering av nötkreatur

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

I artikel 3.1 c i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁴ fastslås att djur som är föremål för handel inom gemenskapen skall identifieras på det sätt som anges i gemenskapsbestämmelserna och registreras så att det går att spåra den anläggning, central eller organisation som de ursprungligen kommer ifrån eller där de transiterats, samt att dessa system för identifikation och registrering före den 1 januari 1993 skall utvidgas till att även omfatta förflyttningar av djur inom de enskilda medlemsstaternas territorier.

I artikel 14 i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiv 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG⁵ fastslås att identifikation och registrering enligt artikel 3.1 c i direktiv 90/425/EEG av sådana djur måste ske efter det att den veterinära kontrollen utförts, utom då införseln gäller slaktdjur eller registrerade hästdjur.

För förvaltningen av vissa av gemenskapens stödprogram på jordbruksområdet krävs att vissa slag av djur märks individuellt. Därför måste identifikations- och

¹ EGT nr C

² EGT nr C

³ EGT nr C

⁴ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG. (EGT nr L 62, 15.3.1992, s. 49.)

⁵ EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

registreringssystemet vara väl anpassat till tillämpningen och kontrollen av denna individuella märkning.

Det är nödvändigt att säkerställa ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna för en korrekt tillämpning av detta direktiv. Gemenskapsföreskrifter om detta har fastställts i rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁶ samt i rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor⁷.

De gällande reglerna om identifikation och registrering av nötkreatur har fastställts i rådets direktiv 92/102/EEG om identifikation och registrering av djur⁸. Erfarenheterna visar att genomförandet av detta direktiv på nötkreatur inte alltid har varit tillfredsställande och behöver förbättras. Därför är det nödvändigt att anta en förordning för nötkreatur för att underbygga bestämmelserna i direktivet.

För att snabbt och korrekt kunna spåra djur med hänsyn till hälsan och till kontrollen av gemenskapens stödprogram skall alla medlemsstater upprätta en datoriserad databas där djurets identitet, alla anläggningar på deras territorium och förflyttningar av djuren registreras.

För att göra det möjligt att spåra förflyttningar av nötkreatur skall djuren identifieras genom öronmärkning i båda öronen och åtföljas av ett pass vid varje förflyttning. Märkets form och innehåll och kraven på passet måste fastställas på gemenskapsnivå. Ett pass måste utfärdas för varje djur som har fått ett öronmärke.

Ett nytt märke skall tilldelas djur vars öronmärke har blivit oläsligt eller har tappats bort. Ett ersättningsmärke skall ha samma kod som det ursprungliga öronmärket.

På grundval av arbete som genomförts av EG:s forskningscenter (EFC) undersöker kommissionen om det är lämpligt att använda elektroniska hjälpmedel vid identifikation av djur.

Djurhållarna skall fortlöpande föra register över de djur som finns på deras anläggningar. Kraven på registret skall fastställas på gemenskapsnivå. De personer som är verksamma inom handeln med djur måste föra register över sin handel. Den behöriga myndigheten skall vid förfrågan ges tillgång till dessa register.

⁶ EGT nr L 144, 2.6.1981, s. 1, ändrad genom förordning (EEG) nr 945/87 (EGT nr L 90, 2.4.1987, s. 3.)

⁷ EGT nr L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁸ EGT nr L 355, 5.12.1992, s. 32.

Denna förordning får inte påverka tillämpningen av de särskilda kraven i kommissionens beslut 89/153/EEG av den 13 februari 1989 om sambandet mellan prov tagna för undersökning av rests substanser och djuren och den gård djuren kommer från⁹ och inte heller eventuella relevanta tillämpningsregler som fastställs genom direktiv 91/496/EEG.

Det är nödvändigt att ändra förordning (EEG) nr 3508/92 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen¹⁰.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

1. Varje medlemsstat skall upprätta ett system för identifikation och registrering av nötkreatur (härefter kallade "djur"), enligt vad som anges i artikel 2 i direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen¹¹, i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
2. Bestämmelserna i denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar några andra gemenskapsregler som har upprättats för att utrota eller kontrollera sjukdomar och utan att det påverkar direktiv 91/496/EEG och förordning (EEG) nr 3508/92. Bestämmelserna i direktiv 92/102/EEG skall inte längre tillämpas när de specifikt gäller nötkreatur.

Artikel 2

I denna förordning avses med

- *anläggning* varje inrättning, byggnad eller plats där djur som omfattas av denna förordning försörjs, hålls eller hanteras och som ligger inom en medlemsstats territorium,
- *djurhållare* varje fysisk eller juridisk person som har ansvaret för djur, antingen permanent eller tillfälligt, även under transport eller på en marknad,
- *ansvarig myndighet* myndigheten i den medlemsstat som är ansvarig för genomförandet av veterinära kontroller, för genomförandet av denna förordning eller för genomförandet av förordning (EEG) nr 3508/92.

⁹ EGT nr L 59, 2.3. 1989, s. 33.

¹⁰ EGT nr L 355, 5.12.92, s. 1.

¹¹ EGT nr 121, 29.7.1964, s. 1977.

Artikel 3

Systemet för identifikation och registrering av nötkreatur skall omfatta följande element:

- a) öronmärken för individuell identifikation av djur,
- b) datoriserade databaser,
- c) djurpass,
- d) individuella register som förs på alla anläggningar.

Kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndighet skall ha tillgång till all information som omfattas av denna förordning. De skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att denna information blir tillgänglig för alla berörda parter, särskilt för nationellt erkända konsumentorganisationer med särskilt intresse för informationen, och även för att den behandlas förtroligt.

Artikel 4

1. Alla djur på en anläggning skall identifieras med hjälp av ett öronmärke som sätts fast i båda öronen och som är godkänt av den behöriga myndigheten. Öronmärkena skall bära samma unika identifikationskod. De första två tecknen skall identifiera den medlemsstat där den anläggning är belägen där djuret först identifierades i enlighet med landskoden alfa-2 som anges i beslut 93/317/EEG, följda av en numerisk kod som inte får överskrida 12 tecken, och som gör det möjligt att identifiera varje djur individuellt tillsammans med den anläggning som det föddes på.
2. Öronmärket skall sättas på inom 14 dagar efter det att djuret fötts och i varje fall innan djuret lämnar den anläggning där det fötts.

Inget djur får flyttas från anläggningen om det inte identifieras i enlighet med denna artikel.

3. Varje djur som importeras från ett tredje land och som har klarat de kontroller som fastställs i direktiv 91/496/EEG samt blir kvar inom gemenskapens territorium skall genom ett öronmärke, som överensstämmer med bestämmelserna i denna artikel, identifieras på destinationsanläggningen inom 14 dagar efter det att det har genomgått förutnämnda kontroller och, i varje fall, innan det lämnar anläggningen. Det är emellertid inte nödvändigt att identifiera djuret om destinationsanläggningen är ett slakteri beläget i den medlemsstat där sådana kontroller genomförs och djuret faktiskt slaktas inom perioden på 14 dagar.

Den ursprungliga identifikation som genomförts av tredje land skall registreras i den datoriserade databas som anges i artikel 6 tillsammans med den identifikationskod som djuret fått tilldelat sig av destinationsmedlemsstaten.

4. Alla djur från en annan medlemsstat skall behålla sitt ursprungliga öronmärke.
5. Inget öronmärke får tas bort eller ersättas utan tillåtelse från den behöriga myndigheten. Om ett öronmärke har blivit oläsligt eller har tappats bort, skall ett ersättningsmärke med samma kod sättas fast i enlighet med denna artikel.
6. Öronmärkena delas ut till anläggningen, distribueras och sätts fast på djuren på ett sätt som den behöriga myndigheten beslutat.
7. Öronmärken som inte överensstämmer med de krav som är fastställda i denna artikel skall ersättas senast den 31.12.1997.
8. Senast den 31 december 2000 skall rådet, på grundval av en rapport från kommissionen och eventuella bifogade förslag, avgöra om det är möjligt att införa elektronisk identifikation mot bakgrund av de framsteg som uppnåtts på detta område.

Artikel 5

Den behöriga myndigheten skall skapa en datoriserad databas där minst följande uppgifter skall registreras:

1. För varje djur:
 - identifikationskod
 - födelsedatum
 - kön
 - ras
 - moderns identifikationsnummer
 - uppfödningens anläggningens nummer
 - identifikationsnummer på alla anläggningar där djuret har hållits
 - datum för förflyttningar
 - datum för död eller slakt.
2. För varje anläggning:
 - identifikationsnummer som består av en kod som inte överskrider 12 tecken,

- djurhållarens namn och adress,

3. I databasen skall följande information alltid finnas tillgänglig:

- en förteckning över samtliga djur som vid alla tillfällen finns på en anläggning,

- en förteckning över alla djurs samtliga förflyttningar, med början på den anläggning där det fötts.

Informationen skall finnas i databasen tills tre år har förflutit efter djurets död.

Databasen skall senast den 31.12.1997 användas fullt ut och innehålla alla relevanta uppgifter.

Artikel 6

1. Den behöriga myndigheten skall inom sju dagar efter det att den har underrättats om ett djurs födsel utfärda ett pass för varje djur som har fått ett öronmärke tilldelat sig, eller, när det gäller djur som importerats från tredje land, efter underrättelsen om att den berörda medlemsstaten har identifierat djuret, i enlighet med artikel 4.3. Den behöriga myndigheten får på samma villkor utfärda pass till djur från andra medlemsstater. I sådana fall skall det pass som åtföljer djuret när det ankommer, överlämnas till den behöriga myndigheten, som skall återlämna det till den medlemsstat som utfärdat det.
2. Närhelst ett djur förflyttas skall det åtföljas av sitt pass.
3. När ett djur dör skall djurhållaren lämna tillbaka passet till den behöriga myndigheten inom tre arbetsdagar efter det att djuret dött. Om djuret skickas till ett slakteri, skall driftsledaren där vara ansvarig för att passet skickas tillbaka till den behöriga myndigheten.
4. Om ett djur exporteras till tredje land skall den senaste djurhållaren överlämna passet till den behöriga myndigheten i det land dit djuret exporteras.

Artikel 7

1. Varje djurhållare skall
 - föra ett aktuellt register,
 - inom tre dagar efter det att det inträffat rapportera alla förflyttningar till och från anläggningen och alla djur som föds och dör där till den behöriga myndigheten, tillsammans med angivelser om vilka datum detta skett,

- färdigställa passet omedelbart vid varje djurs ankomst till anläggningen och innan det flyttas därifrån samt säkerställa att passet åtföljer djuret.
- 2. Varje djurhållare skall vid förfrågan bistå den behöriga myndigheten med all information om ursprung, identifikation och om så är lämpligt bestämmelseort för det djur denne har ägt, hållit, transporterat, sålt eller slaktat.
- 3. Registret skall vara i ett format som är godkänt av den behöriga myndigheten och skall vara tillgängligt på anläggningen, och även, vid förfrågan, för den behöriga myndigheten under en period som skall fastställas av densamma men som inte får vara kortare än tre år.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall utse den behöriga myndighet som skall vara ansvarig för att säkerställa att denna förordning efterlevs. De skall meddela varandra och kommissionen vilken denna myndighet är.

Artikel 9

Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifterna för denna förordning i enlighet med förfarandet i artikel 13 i förordning (EEG) nr 729/70. Dessa föreskrifter skall särskilt omfatta

- (a) kraven på öronmärkena,
- (b) kraven på passen,
- (c) kraven på registret,
- (d) miniminivåer för de kontroller som skall genomföras,
- (e) tillämpningen av påföljder,
- (f) övergångsbestämmelser för systemets igångsättningsperiod.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i denna förordning. Dessa kontroller skall inte påverka några andra kontroller som kommissionen kan genomföra i enlighet med artikel 9 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

De påföljder som medlemsstaterna ådömer djurhållarna skall vara proportionella mot hur allvarlig överträdelserna är. Påföljderna kan, där så är berättigat, innebära en inskränkning av djurs förflyttning till eller från djurskötaren i fråga.

Artikel 11

Artikel 5 i förordning (EEG) nr 3508/92 skall kompletteras med följande text:

".... och förordning (EG) nr"

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel, den

På rådets vägnar

Ordförande

Förslag
RÅDETS FÖRORDNING
av den
om märkning av nötkött och nötköttsprodukter

96/0229(CNS)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

För att förbättra informationen till konsumenterna om relevanta aspekter beträffande nötkött och nötköttsprodukter skall ett särskilt märkningssystem införas i sektorn för nötkött. Benämningen nötkött och nötköttsprodukter skall avse vissa produkter som avses i artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁴. Medlemsstaterna får besluta att utsträcka märkningssystemet till andra bearbetade varor som innehåller nötkött.

Ett sådant märkningssystem bör vara frivilligt i den meningen att aktörer och organisationer som önskar märka sitt nötkött och sina nötköttsprodukter skall göra detta i enlighet med denna förordning.

Bestämmelserna i denna förordning bör inte urvattna befintlig gemenskapsrätt på områdena märkning och kontroll av livsmedel, skydd för geografiska beteckningar och ursprungsangivelser, åtgärder för att främja konsumtion och avsättning av kvalitetsnötkött och bestämmelser rörande hygienproblem som påverkar handeln med kött och köttprodukter inom gemenskapen.

Om ett märkningssystem är effektivt eller ej beror på möjligheten att spåra det märkta köttet eller de märkta köttprodukterna tillbaka till det ursprungliga djuret. Märkningssystem hos en aktör eller en organisation skall accepteras först sedan specifikationen lämnats in och godkänts av den behöriga myndigheten.

1

2

3

4

EGT nr L 148, 28.6.1968, Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1357/96, EGT nr L 175, 13.7.1996, s. 9.

För att den person som är ansvarig för den information som anges på etiketten skall kunna identifieras får aktörer och organisationer rätt att märka nötkött och nötköttsprodukter endast under förutsättning att etiketten innehåller deras namn och logotyp. Vilken information etiketten får innehålla skall specificeras.

Aktörer och organisationer som importerar nötkött och nötköttsprodukter från tredje land till gemenskapen kan också vilja märka sina produkter i enlighet med den här förordningen. Bestämmelser bör alltså införas så att importerat nötkött kan omfattas av märkningssystemet. Dessa bestämmelser måste garantera att märkningssystem för importerat nötkött och importerade nötköttsprodukter är lika tillförlitliga som de som finns för gemenskapsnötkött.

I syfte att garantera tillförlitligheten hos de befintliga märkningssystemen är det nödvändigt att tvinga medlemsstaterna att utföra lämpliga och effektiva kontrollåtgärder. Dessa kontroller skall inte inverka på sådana kontroller som kommissionen kan komma att genomföra i enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen⁵. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall ha rätt att dra in godkännandet av alla specifikationer vid oegentligheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Om en aktör eller en organisation, enligt definition i artikel 2, önskar märka nötkött eller nötköttsprodukter på ett detaljerat sätt vid försäljning skall den göra det enligt denna förordning.
2. Trots punkt 1 skall följande dokument fortsätta att gälla:
 - Rådets förordning nr 26 av den 4 april 1962 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror⁶
 - Rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött⁷
 - Rådets direktiv 77/99/EEG av den 21 december 1976 om hygienproblem som påverkar handeln med köttprodukter inom gemenskapen⁸
 - Rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel⁹

⁵ EGT nr L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁶ EGT nr 30, 20.4.1962, s. 993. Förordningen senast ändrad genom förordning nr 49, EGT nr 53, 1.7.1962, s. 1571.

⁷ EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012.

⁸ EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁹ EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1.

- Rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1992 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel¹⁰
- Rådets direktiv 94/65/EEG av den 14 december 1994 om fastställelse av de villkor som skall tillämpas vid tillverkning av och handel med köttfärs och köttberedningar¹¹
- Rådets förordning (EEG) nr 1208/81 om slaktkroppsklassificering av den 28 april 1981¹²
- Rådets förordning (EEG) 1186/90 om slaktkroppsklassificering av den 7 maj 1990¹³
- Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel¹⁴
- Rådets förordning (EEG) nr 2082/92 av den 14 juli 1992 om särartsskydd för jordbruksprodukter och livsmedel¹⁵
- Rådets förordning (EEG) nr 2067/92 av den 30 juni 1992 om åtgärder för att främja konsumtion och avsättning av kvalitetsnötkött¹⁶.

Artikel 2

I denna förordning skall följande definitioner gälla:

- Med "nötkött och nötköttsprodukter" avses de produkter som anges i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 805/68 utom KN-nummer 01202 90 05 till 0102 90 79 och 0102 10,
- Med "etikett" avses en etikett som fästs på en enskild köttbit eller köttbitar eller deras förpackningsmaterial eller information som delges konsumenten vid försäljning,
- Med "organisation" avses en grupp aktörer från samma eller olika delar av nötköttsbranschen.

Medlemsstaterna får besluta att utvidga detta system till bearbetade varor som innehåller sådana produkter som avses i första strecksatsen, inklusive kosmetika och läkemedelsprodukter.

Artikel 3

1. Varje aktör eller organisation skall överlämna en specifikation för godkännande till den behöriga myndigheten i varje medlemsstat där nötköttet eller nötköttsprodukten i fråga produceras eller säljs. Denna specifikation skall ange

¹⁰ EGT nr L 290, 24.1.1993, s. 14.

¹¹ EGT nr L 368, 31.12.1994, s. 10.

¹² EGT nr L 123, 7.5.1981, s. 3.

¹³ EGT nr L 119, 11.5.1990, s. 32.

¹⁴ EGT nr L 208, 24.7.1992, s. 1.

¹⁵ EGT nr L 208, 24.7.1992, s. 9.

¹⁶ EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 57.

- den information som skall finnas på etiketten,
 - de åtgärder som skall vidtas för att säkerställa att denna information är korrekt,
 - det kontrollsystem som skall tillämpas vid alla produktions- och försäljningsskeden, inklusive de kontroller som skall genomföras av ett oberoende organ som skall utses av aktören eller organisationen,
 - för en organisation, de åtgärder som kommer att vidtas vad beträffar alla medlemmar som inte följer specifikationen.
2. För att en specifikation skall kunna godkännas skall den behöriga myndigheten efter en grundlig granskning av dess delar i enlighet med punkt 1 försäkra sig om att det planerade märkningssystemet, och i synnerhet dess kontrollsystem, fungerar korrekt och pålitligt. Om en specifikation inte kan garantera att ett samband finns mellan identifiering av en slaktkropp, kvartspart, köttbitar och köttprodukter och det enskilda djuret, eller i fråga om köttbitar och köttprodukter, berörda djur, skall den avslås.
 3. Om produktion eller försäljning av nötkött eller nötköttsprodukter äger rum i två eller flera medlemsstater skall de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna undersöka och godkänna de specifikationer som lämnas in i den mån de uppgifter som ingår i dessa berör händelser som äger rum inom deras respektive territorium. I detta fall skall varje berörd medlemsstat erkänna de godkännanden som utfärdats av någon annan medlemsstat.
 4. Om de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna godkänner den inlämnade specifikationen skall berörd aktör eller organisation få rätt att märka nötkött och nötköttsprodukter, förutsatt att etiketten innehåller dess namn eller logotyp.

Rätten skall gälla utan förfång för innehållet i artikel 13 i förordning (EEG) nr 2081/92 och artikel 13 i förordning (EEG) nr 2082/92.

Artikel 4

1. Om produktionen av nötkött eller nötköttsprodukter helt eller delvis äger rum i ett tredje land, skall aktörerna och organisationerna endast ha rätt att märka nötkött och nötköttsprodukter enligt denna förordning om deras specifikationer, utöver att uppfylla kraven i artikel 3, har godkänts av den behöriga myndighet som utsetts för detta ändamål av vart och ett av de berörda tredje länderna.
2. För att ett godkännande i ett tredje land skall gälla i gemenskapen skall det tredje landet i förväg informera kommissionen om
 - den behöriga myndighet som utsetts,
 - de förfaranden och kriterier som skall iaktas av den behöriga myndigheten när den granskar specifikationen,

- alla aktörer och organisationer vars specifikationer den behöriga myndigheten har godkänt.

Kommissionen skall överlämna dessa uppgifter till medlemsstaterna.

Om kommissionen på grundval av ovan nämnda uppgifter kommer fram till att de förfaranden och kriterier som tillämpas i ett tredje land inte överensstämmer med de normer som anges i denna förordning skall kommissionen efter samråd med det berörda tredje landet besluta att godkännanden som beviljats av det berörda tredje landet inte skall gälla inom gemenskapen.

Artikel 5

1. En etikett skall inte innehålla någon information om det djur som nötköttet eller nötköttsprodukterna kommer från, med undantag av den som anges i följande förteckning:

- Medlemsstat, region i medlemsstat eller tredje land i vilket djuret fötts samt djurets kön.
- Gödningssätt.
- Annan information om utfodring.
- Medlemsstater, regioner i medlemsstater eller tredje land där hela, eller minst 80% av gödningen ägt rum.
- Information om slakten, såsom medlemsstat eller region i medlemsstat eller tredje land där djuret slaktats, ålder vid slakt, datum för slakten eller den tidsperiod då nötköttet hängdes.
- Information om urbenings- och styckningsmetoder som mekanisk återvinning, typ av kött och innehåll.
- Alla annan information som aktören eller organisationen önskar ange och som den behöriga myndigheten har samtyckt till.

2. Om nötköttet och nötköttsprodukterna innehåller kött från olika djur skall etiketten endast innehålla information i enlighet med punkt 1 som är gemensam för allt sådant kött.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga administrativa åtgärder och kontrollåtgärder för att säkerställa överensstämmelse med denna förordning. Dessa åtgärder skall inte inverka på de kontroller som kommissionen skall vara bemyndigad att genomföra i överensstämmelse med artikel 9 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

Artikel 7

Om det visar sig att en aktör eller en organisation inte har följt den specifikation som anges i artikel 3.1 får medlemsstaten återkalla sitt godkännande enligt artikel 3.3 eller ställa upp tilläggsvillkor som skall följas för att godkännandet skall fortsätta att gälla.

Artikel 8

Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna förordning i enlighet med det förfarande som anges i artikel 27 i förordning (EEG) nr 805/68. Dessa föreskrifter kan omfatta i synnerhet den information som får finnas på etiketter enligt artikel 5.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

ISSN 1024-4506

KOM(96) 460 slutlig

DOKUMENT

SV

03 10

Katalognummer : CB-CO-96-471-SV-C

ISBN 92-78-09064-6

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg